

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/33132 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 31 januari 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 januari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 15 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

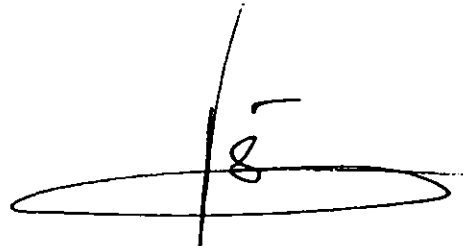
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2007

382-491.

Verzonden: **16 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

11

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 051212 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

AFSCHRIFT

geboren op
Burger van Nigeria,
IND dossiernummer 0512.12.0418,
eiser,
gemachtigde: mr. drs. A. Pinxter, jurist, werkzaam bij de Stichting Rechtsbijstand Asiel,
Legal Aid te Zwolle;

tegen

DE MINISTER VAN JUSTITIE,
voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. J.P. Guérain, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 12 december 2005 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Op 18 april 2006 heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Bij brief van 12 mei 2006 heeft eiser hierop gereageerd met een zienswijze. Bij besluit van 12 juni 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 7 juli 2006 is daartegen beroep ingesteld. Dit beroep is aangevuld bij brief van 10 augustus 2006. Op 1 september 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 4 december 2006 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Het asielrelaas van eiser komt op het volgende neer. Eiser is afkomstig uit Nigeria. Eiser is sinds augustus 2004 lid van de politieke beweging Movement for the Actualisation of the Sovereign State of Biafra (MASSOB). Naar aanleiding van eisers deelname aan de

Zaaknummer: Awb 06 / 33132 BEPTDN BE

blad 2

demonstraties van 5 en 6 december 2005 tegen de detentie van de leider van MASSOB is de Nigeriaanse politie naar eisers woning gekomen om hem te arresteren. Eiser is gevlucht naar Abuja. Daar heeft een vriend van eiser een Engels paspoort voor hem geregeld.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en daartoe –samengevat- het volgende overwogen. Eiser heeft een frauduleus verkregen paspoort overgelegd om zijn nationaliteit te kunnen vaststellen, zoals is gebleken uit het door de Koninklijke Marechaussee (Kmar) opgestelde proces-verbaal. Het paspoort is verkregen met behulp van een (valse) Engelse geboorteakte. Daardoor kan zijn nationaliteit niet worden vastgesteld.

Eiser stelt dat hij ook een geboorteakte zou hebben overgelegd welke door de Kmar bij aanmelding is ingenomen en vals zou zijn bevonden. Verweerder stelt zich op het standpunt dat uit het Proces-verbaal van inname geenszins blijkt dat een dergelijk document is ingenomen. Bovendien kan met een geboorteakte de identiteit van eiser niet worden vastgesteld.

In de zienswijze heeft eiser aangegeven dat hij aanvullende verklaringen wenst af te leggen met betrekking tot de wijze waarop hij in het bezit is gekomen van zijn paspoort. Verweerder is van mening dat eiser reeds voldoende gelegenheid heeft gehad om verklaringen af te leggen tijdens de vier gehoren die zijn gehouden, alsmede middels de correcties en aanvullingen.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat aan eiser artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan worden tegengeworpen. Van het relaas dient derhalve een positieve overtuigingskracht uit te gaan.

De informatie die eiser in de nadere gehoren heeft gegeven is zeer algemeen van aard en kan eenvoudigweg verkregen worden middels openbare bronnen zoals bijvoorbeeld de internetpublicaties die eiser heeft overgelegd. Juist de individuele en persoonsgebonden informatie van eiser is summier, vaag en tegenstrijdig.

Daarnaast heeft eiser enkel op zijn eigen speculatieve vermoedens gebaseerd dat zijn gegevens bekend zijn geworden bij de autoriteiten doordat zijn vrienden dit hebben doorgegeven. Concrete aanknopingspunten heeft eiser hiervoor niet gegeven.

Voor zover eiser stelt dat hij vier keer is gehoord doch niet in zijn eigen tongval van het Engels waardoor volgens eiser de geconstateerde summier, bevreemdend wettende en tegenstrijdige verklaringen zijn te verklaren, merkt verweerder op dat op uit de gehoren niet is gebleken dat eiser de tolk niet goed heeft verstaan en begrepen. In alle gehoren is eiser vaag en summier gebleken in zijn verklaringen, bijvoorbeeld over zijn verklaringen inzake de reden waarom hij als leider werd aangewezen.

Verweerder is van mening dat het individuele asiereelaas van eiser een positieve overtuigingskracht ontbeert en daarmee ongeloofwaardig is.

Voor het overige wordt nog overwogen dat in de zienswijze geen verklaring is gegeven voor hetgeen is overwogen over fysieke onmogelijkheid in de verklaringen van eiser inzake de plaats waar hij de gestelde problemen heeft ondervonden en de plaats waar hij het paspoort heeft aangevraagd en ontvangen.

Eiser stelt zich in beroep op het standpunt dat eiser in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, primair onder a, en subsidiair onder b, Vw 2000.

Eiser spreekt niet het gewone Engels, maar het Engels met een Afrikaans dialect. Dit is wel degelijk een verklaring voor geconstateerde tegenstrijdigheden.

Uit hetgeen is aangevoerd omtrent de opmerkingen van de toehoorder van VVN, aanwezig bij één van de gehoren, blijkt wel degelijk dat sprake was van communicatieproblemen tijdens dat gehoor. Tevens kan eiser zich niet verenigen met de stelling in het besluit dat in

28/02/2007 15:29 0505892501

Zaaknummer: Awb 06 / 33132 BEPTDN BE

blad 3

alle gehoren sprake is geweest van vage en summier verklaringen.

Eiser blijft bij zijn verklaringen omtrent het verkrijgen van het Nigeriaanse paspoort zoals eerder in de zienswijze uiteen is gezet. Van belang is de opmerking van wachtmeeester K.J. Mauer, die spreekt van een "goed, nationaal paspoort".

Eiser stelt dat duidelijk is aangetoond dat de geboorteakte door de afdeling falsificaten is ingenomen, hetgeen in de correcties op het eerste gehoor is aangegeven. Hoewel uit de tekst van het eerste gehoor -zo stelt verweerder- af te leiden zou zijn dat eiser de geboorteakte thuis heeft gelaten. Daarnaast heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) in een uitspraak van 8 oktober 2002 bepaald dat tegenstrijdige verklaringen tussen eerste en nader gehoor voor wat betreft de asielmotieven niet kunnen worden tegengeworpen.

Eiser stelt dat hij wel degelijk op vele punten gedetailleerd en voldoende concreet heeft verklaard. Het besluit is op dit punt dan ook ondeugdelijk gemotiveerd.

Eiser bestrijdt het oordeel van verweerder dat hij summier, vaag en tegenstrijdig is geweest omtrent het aspect van de reden waarom hij als leider werd aangewezen. Eiser bestrijdt ook dat eiser enkel op zijn eigen speculatieve vermoedens baseert dat zijn gegevens bekend zijn geworden bij de autoriteiten doordat zijn vrienden dit hebben doorgegeven. Verweerder gaat volledig voorbij aan hetgeen eiser heeft verklaard omtrent zijn eigen ervaringen dat de politie naar hem op zoek was thuis, op hem geschoten heeft en ternauwernood aan hem heeft kunnen ontsnappen.

Aanvullend merkt verweerder in het verweerschrift op dat -anders dan in het voornemen en het bestreden besluit is vermeld- eiser bij binnenkomst hier te lande wel een geboorteakte heeft overgelegd, zoals eiser heeft verklaard. Zulks blijkt uit het proces-verbaal van inreis van de Kmar (processtuk 1B) waarin is vermeld dat eiser in het bezit was van een 'certified copy of an entry' van Groot Brittanië, welke totaal vals is bevonden door de Kmar. Daarnaast is van tegenwerping van tegenstrijdige verklaringen tussen het eerste en nader gehoor voor wat betreft asielmotieven, waarvan volgens de aangehaalde uitspraak van de ABRS sprake dient te zijn, in onderhavige zaak geen sprake. De aan eiser gestelde vragen omtrent het paspoort zijn enkel gesteld in het kader van vaststelling van de identiteit, nationaliteit en reisroute en niet in het kader van de asielmotieven.

3. Overwegingen

Op grond van artikel 29, eerste lid, Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. (...)
- d. (...)
- e. (...).

Blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting beperkt het geschil zich artikel 29, eerste lid aanhef en onder a en b, Vw 2000.

Artikel 31, eerste lid, Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling

07 8:49

SRA JK ZWOLLE

NR. 6714 P. 6

SRA JK ZWOLLE

Zaaknummer: Awb 06 / 33132 BEPTDN BE

blad 4

niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Zoals de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) heeft overwogen (onder meer uitspraak van 27 januari 2003 in zaak nr. 200206297/1, JV 2003/103 en NAV 2003/100), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in het asielrelaas gestelde feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst. De maatstaf bij de daarbij door de rechtbank te verrichten toetsing is niet haar eigen oordeel over de geloofwaardigheid, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

Dit laat onverlet dat de besluitvorming moet voldoen aan de eisen van met name zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering die het recht daaraan stelt en dat de rechter de besluitvorming daaraan moet toetsen. Aldus vindt rechterlijke toetsing plaats, zonder dat de rechter een beoordeling aan zich trekt die door de minister moet plaatsvinden.

Bij de beoordeling door de minister van het asielrelaas gaat het meestal niet om de vraag, of en in hoeverre de verklaringen over de feiten die de asielzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moeten worden aangenomen. De asielzoeker is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn relaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven.

Om de asielzoeker, waar dat probleem zich voordoet, tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, pleegt de minister blijkens het gestelde in paragraaf C1/1 sub 2 en paragraaf C1/3 sub 2.2 en 3.4 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000 in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Eiser heeft een Nigeriaans paspoort overgelegd welke -blijkens onderzoek door de Kmar- is verkregen met behulp van een (valse) Engelse geboorteakte. Nu dit document frauduleus is verkregen, hetgeen niets zegt over de kwaliteit van het paspoort zelf, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat dit document niet kan dienen als een document waarmee de identiteit en nationaliteit kan worden vastgesteld.

Daarnaast heeft eiser een geboorteakte overgelegd bij aankomst in Nederland. Dit document

07 8:49

SRA JK ZWOLLE

SRA JK ZWOLLE

NR. 6714 P. 7

Zaaknummer: Awb 06 / 35132 BEPTDN BE

blad 5

Is eveneens door de Kmar onderzocht en totaal vals bevonden. Hoewel het bestreden besluit op dit punt niet juist is, aangezien eerst in het verweerschrift door verweerder wordt erkend dat de geboorteakte is overgelagd, kan dit naar het oordeel van de rechtbank niet tot vernietiging leiden. Daarbij acht de rechtbank van belang dat het document vals is bevonden en daarmee de identiteit en nationaliteit niet kan worden aangetoond.

Gelet op bovenstaande kan verweerder in redelijkheid aan eiser het ontbreken van documenten als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f Vw 2000, tegenwerpen, zodat van het asielaas een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan.

Verweerder heeft aan eiser tegengeworpen dat hij summiere, bevreemdend wakkende en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd.

Eiser stelt dat hij niet is gehoord in de tongval van het Engels dat hij spreekt. In het aanvullend nader gehoor van 9 februari 2006, waarin aan de orde is gesteld eisers vlucht en hoe eiser bij informatie kwam over de dood van drie leden van de MASSOB, komt wel naar voren komt dat er onduidelijkheden zijn over en weer. Blijkens de bevindingen van de medewerker van Vluchtelingenwerk Nederland (VVN) die bij dit gehoor aanwezig was, ontstonden de onduidelijkheden met name door de uitleg van de tolk daar waar eigenlijk uitleg van eiser gevraagd diende te worden.

Zoals ook tijdens de behandeling van het onderhavige beroep ter zitting is gebleken, spreekt eiser een apart soort Engels. Pidgin-Engels zo stelt de tolk, mevrouw Van Es, ter zitting. Hoewel dit in het aanvullend nader gehoor van 9 februari 2006 kennelijk wel tot wat onduidelijkheden heeft geleid, zoals met wie eiser contact heeft opgenomen in zijn land van herkomst, is de rechtbank van oordeel dat daaraan niet alle tegenstrijdigheden en summiere verklaringen kunnen worden toegeschreven.

De rechtbank acht van belang dat verweerder vier gehoren heeft gehouden. Daaruit is niet naar voren is gekomen dat eiser zijn verhaal niet voldoende naar voren heeft kunnen brengen. Uit de correcties en aanvullingen is zulks ook niet af te leiden. Daarnaast heeft eiser in alle gehoren verklaard dat hij tevreden is over hoe het gehoor is verlopen.

Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen overwegen dat eiser summiere verklaringen heeft afgelegd en zijn relaas onvoldoende heeft onderbouwd met concrete feiten. Eiser is vaag geweest in zijn verklaringen over zijn activiteiten als lid van de MASSOB en zijn betrokkenheid bij de demonstraties van 5 en 6 december 2005. Zo stelt eiser dat hij leider was over een groepje van tien demonstrerende mensen; echter wist wist hij niet of ze op 's ochtends op 6 december al waren begonnen met demonstreren.

Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat een functie als leider zou moeten leiden tot meer kennis en uitgebreidere verklaringen omtrent de gebeurtenissen. De informatie die eiser in zijn nadere gehoren heeft gegeven is nota bene algemeen van aard.

Hoewel er in het gehoor van 9 februari 2006 communicatieproblemen zijn geweest tussen de tolk en eiser ziet de rechtbank in hetgeen eiser heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat verweerder zich in het bestreden besluit niet in redelijkheid op voornoemd standpunt heeft kunnen stellen.

Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat het asielaas een positieve overtuigingskracht ontbeert, nu eiser op essentiële onderdelen van het relaas vage en summiere verklaringen heeft afgelegd. Gelet hierop heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat het relaas ongeloofwaardig moet worden geacht. Verweerder is in het

07 8:49

SRA JK ZWOLLE

SRA JK ZWOLLE

Zaaknummer: Awb 06 / 33132 BEPTDN BE

blad 6

bestreden besluit dan ook op goede gronden aan een inhoudelijke beoordeling van het relaas voorbijgegaan en heeft zich daarom terecht op het standpunt gesteld dat eiser geen vluchteling is. Hetgeen voor het overige is aangevoerd behoeft derhalve geen bespreking meer.

Eiser heeft, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk gemaakt dat eiser gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Niet is gebleken van zodanig klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verlangd kan worden dat eiser terugkeert naar het land van herkomst.

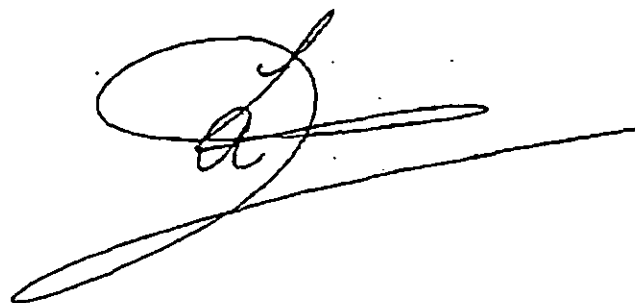
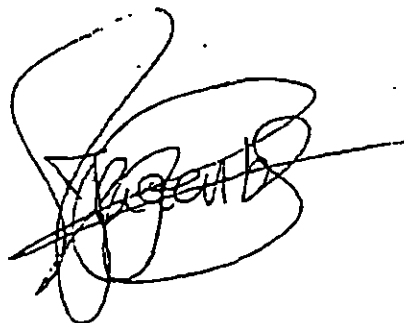
Het beroep is, gelet op het voorstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

4. Bestissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.A.J. Lemain en in tegenwoordigheid van J.J.W. Klein Ligtenberg-Steffens als griffier in het openbaar uitgesproken op 31 JAN 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 31 JAN 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

De voorzitter van de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16 113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

PER TELEFAX : 070 - 365 13 80
en per gewone post

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1240-C	28 FEB 2007
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Groningen : 28 februari 2007
Appellante :
Verblijvende te :
Geboortedatum :
Nationaliteit : Nigeria
ind nummer : 0512 12 0418

Geeft eerbiedig te kennen:

Appellant ten deze is de heer te dezer zake woonplaats kiezende te (9712 VM) Groningen aan de Noorderhaven 58-60 / 15, ten kantore van de advocate en procureur mevrouw mr M. Grimm, die verklaart door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om dit hoger beroep namens appellant in te stellen en die als gemachtigde van appellant zal optreden met het recht van vervanging.

De toevoeging is aangevraagd , nog niet verkregen.

Verweerder ten deze is De Minister van Justitie c.q. namens deze de Immigratie en Naturalisatie Dienst.

Dit appel richt zich tegen de uitspraak van 31 januari 2007, verzonden op 31 januari 2007 , van de Rechtbank te Almelo, onder nummer AWB 06/ 33132 waarin het verzoek om een een vergunning asiel ongegrond is verklaard (uitspraak is productie 1).

Appellant kan zich met de uitspraak in de beroepprocedure niet verenigen en stelt daartegen hierbij hoger beroep in.

Appellant verzoekt als hier herhaald en ingelast te beschouwen al hetgeen namens en door appellant in de procedure leidende tot het aangevallen beroep is gesteld c.q. ingebracht.

Appellant heeft geen enkele argumentatie laten vervallen; hieronder wordt begrepen ook de zienswijze en de gronden van beroep.

GRIEF 1: Ten onrechte is door de Rechtbank geoordeeld dat in de situatie van appellant , en in weerwil van hetgeen appellant naar voren heeft gebracht t.a.v. het door hem overgelegde paspoort gemeend dat verweerder in redelijkheid het ontbreken van documenten kon tegenwerpen.

GRIEF 2: Ten onrechte is door de Rechtbank geoordeeld dat in de situatie van appellant , en in weerwil van hetgeen appellant naar voren heeft gebracht, toch appellant en het verhaal welke hij heeft verteld positieve overtuiging ontberen.

- mw. mr M. Grimm - advocaat en procureur - Noorderhaven 58-60 / 15 - 9712 VM - Groningen -
- t 050 589 25 00 - f 050 589 25 01 - info@advocatenkantoorgrimm.nl -

GRIEF 3: Ten onrechte is door de Rechtbank geoordeeld dat in de situatie van appellant, en in weerwil van hetgeen appellant naar voren heeft gebracht, toch door verweerder in redelijkheid mocht stellen dat er sprake is van ongeloofwaardigheid.

Grief 4: Ten onrechte is door de rechtbank geoordeeld dat in de situatie van appellante en in weerwil van hetgeen appellant naar voren heeft gebracht, een inhoudelijke toets van het asielrelaas kon worden voorbijgegaan.

Het beroep van appellante is door de Rechtbank ten onrechte ongegrond verklaard.

De grieven behoren in onderlinge samenhang te worden gezien en worden als volgt onderbouwd

Appellant meent dat er geen sprake is van vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het nivo van de relevante bijzonderheden in zijn relaas. Er gaat naar de mening van appellant wel een positieve overtuigingskracht uit van zijn relaas.

Gelet op het nivo van het nader gehoor, de nadere verklaringen, alsmede op hetgeen algemeen bekend is over de situatie in het land van herkomst, kan tenminste in redelijkheid niet worden volgehouden dat nader onderzoek aan de besluitvorming op de aanvraag van appellant geen wezenlijke bijdrage had kunnen leveren.

Appellant meent dat in redelijkheid verweerder zijn asielrelaas NIET ongeloofwaardig heeft kunnen achten en dat ten onrechte de rechtbank dit oordeel van verweerder heeft bevestigd.

Appellant meent dat er niet op zorgvuldige wijze is getoetst, en er niet op zorgvuldige wijze onderzoek is gedaan.

Appellant heeft overgelegd zijn paspoort, zijnde een document ter ondersteuning van de identiteit, de nationaliteit en het asielrelaas van de asielzoeker. Het is een document die zijn identiteit onderbouwt en het is een officiële, door de overheid afgegeven document.

De rechtbank stelt :

"..nu dit document (geboorteakte) frauduleus is verkregen, hetgeen niets zegt over de kwaliteit van het paspoort zelf, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat dit document niet kan dienen als een document waarmee de identiteit en nationaliteit kan worden vastgesteld..

De rechtbank passeert ten onrechte, naar de mening van appellant, dat het paspoort NIET vals is bevonden of gefalsificeerd is bevonden.

Uit NIETS blijkt dat het paspoort niet de identiteit of nationaliteit van appellant zou weergeven.

Uit NIETS in het dossier blijkt dat het paspoort ook maar is onderzocht.

Tevens gaat de rechtbank eraan voorbij dat tav de geboorteakte is betwist dat deze vals is, en dat de mogelijkheid om een contra-expertise te kunnen doen, ondanks verzoek, aan appellant is onthouden.

Een onjuiste stellingname van verweerder die verder niet is onderbouwd.

Ten onrechte is de rechtbank voorbijgegaan aan de onderzoekplicht die verweerder toch ook heeft.

De rechtbank stelt t.a.v. het overgelegde geboorteakte:

"..eerst in het verweerschrift wordt door verweerder erkent dat de geboorteakte is overgelegd.."

De rechtbank gaat eraan voorbij dat aan appellant is onthouden de mogelijkheid om een contra-expertise te doen m.b.t. het onderzoek welke de KMAR zou hebben gedaan aan dit geboortebewijs. Dit klemt des te meer nu aan appellant is tegengeworpen dat ook het geboortecertificaat zou zijn onderzocht door de KMAR en vals zou zijn bevonden.

Ook gaat de rechtbank eraan voorbij dat zelfs als (sic non) van de overgelegde schriftelijke stukken de authenticiteit niet kan worden vastgesteld, dit geenszins betekend dat het schriftelijk bewijsstuk niet meer meetelt als bewijs.

Van het door verweerder verlangd schriftelijk bewijs van het relaas moet ook geloetst worden aan de voor de betrokkene bestaande mogelijkheid om aan dit bewijs te hebben kunnen komen.

Bovendien geeft appellante aan dat hij tijd zou moeten hebben voor contra-expertise, nu dit onderdeel voor verweerder zo zwaar weegt, immers vanwege de geconstateerde valsheid van de kaart wordt de rest van het verhaal betwifteld en betwist.

Appellant geeft aan dat er geen sluitende conclusie is mbt de door hem overgelegde stukken ; verweerder heeft geen sluitende conclusie tegengeworpen danwel heeft verweerder overgelegde stukken helemaal niet heeft onderzocht ; terwijl er wel een conclusie wordt getrokken m.b.t de overgelegde stukken.

Ten onrechte meent de rechtbank dat in het relaas elementen aanwezig zijn die IN REDELIJKHEID kunnen concluderen tot een ongelooftwaardigheid.

De angst is reeel en kan niet met officiële documenten worden bevestigd, m.a.w. in redelijkheid kan van appellant niet worden verwacht dat hij hiervan individueel aanwijsbaar en tastbaar bewijs meebrengt.

Immers de rechtbank gaat ook uit van communicatie problematiek in het dossier van appellant en dat klemmt ook al omdat er "onduidelijkheden" zouden zijn geweest in het verhaal over de vlucht, en hoe appellant aan informatie is gekomen over de dood van de drie leden van de MASSOB.
De rechtbank overweegt o.a. op pag 5:

..blijkens de bevindingen van de medewerker van VVN die bij dit gehoor aanwezig was, ontstonden de onduidelijkheden met name door de uitleg van de tolk daar waar eigenlijk uitleg van eiser gevraagd diende te worden..

..Zoals ook tijdens de behandeling van het onderhavig beroep ter zitting is gebleken, spreekt eiser een apart soort Engels...

Appellant wijst erop dat de VVN medewerkster in haar rapportage over het gehoor NIET aangeeft dat het gehoor niet goed was, zij geeft expliciet aan:

..vond en denk ik dat er veel irritatie en verwarring kwam door de onprofessionele tolk. Ik denk en vindt dat client niet goed is gehoord...

Aan appellant wordt tegengeworpen dat hij informatie heeft verschaft die van algemene aard is en gedurende het verloop van het dossier heeft appellant dit betwist.

Appellant heeft alle vragen beantwoord, hij heft niet tegenstrijdig verklaard , zijn antwoorden zijn consistent met hetgeen bekend is van het land van herkomst.
Appellant heeft aangegeven dat hij wel goed heeft verklaard en dat de algemene informatie die hij heeft overgelegd zijn informatie bevestigd.

Ten onrechte is de rechtbank eraan voorbijgegaan dat de communicatie problemen wel van invloed zijn geweest op de informatie verscaffing.

Appellante meent dat ten onrechte door de rechtbank in zijn dossier is geconcludeerd tot bevestiging van de afwijzing.

Het beroep is derhalve door de Rechtbank ten onrechte ongegrond verklaard.

REDENEN WAAROM:

Appellant U Edelachtbare verzoekt

- Dit Appel ontvankelijk te verklaren.

- De bestreden uitspraak te vernietigen,

- Het door appellant tegen het besluit van verweerder ingestelde beroep gegrond te verklaren

- Verweerder te veroordelen in de kosten van de procedure

mw. mr. M. Grimm

Producties: bestreden uitspraak + gronden beroep + verklaring VVN medewerkster tav gehoor.

mw mr M. Grimm . Noorderhaven 58-60/ unit 15. 9712 VM GRONINGEN. Tel; 050 599 25 00.